

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta Ł.
przy uczestnictwie Z. K. K., M. R., T. B., T. M., S. M., A. M., Z. B., J. R., D. K., B., P.
R., M. R. i B. E. P.
o zasiedzenie nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 maja 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania T. M.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt III Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) ustala, że każdy z uczestników postępowania ponosi koszty postępowania kasacyjnego związane ze swoim udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą

mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uczestnik – T. M. we wniesionej skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 6 kwietnia 2016 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości. Skarżący, sformułował wprawdzie zagadnienie prawne sprowadzające się do pojęcia siły wyższej, w rozumieniu art. 121 pkt 4 k.p.c., ale w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie przedstawił argumentacji jurydycznej, z której wynikałoby, że ustawodawstwo latach 1965 - 1985 i jego rozumienie w orzecznictwie oraz doktrynie, uniemożliwiały jego poprzednikom prawnym wystąpienie z powództwem windykacyjnym. Brak takiej argumentacji, a nawet brak powołania przepisów, z których wynikać miałyby niemożliwość wystąpienia z takim powództwem oznacza, że skarżący nie spełnił przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Istotność zagadnienia prawnego oraz potrzebę wykładni należy, bowiem wyraźnie wykazać powołując argumenty jurydyczne, a nie wskazywać tylko zagadnienie, którym powinien zająć się Sąd Najwyższy.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. oraz art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

jw